

Els paisatges poden ser naturals i humanitzats. El paisatge natural es caracteritza pel predomini d'elements originals del medi i l'escassa o nul·la intervenció humana.

Però, en l'actualitat és difícil trobar un medi autènticament natural, perquè els éssers humans hem actuat sobre el medi i l'hem transformat.

Per això, quan parlem de paisatge ens referim al medi natural i a la seva interrelació amb l'acció humana.

A les regions amb molta població, l'acció de l'home és més evident: hi ha camps de conreu, pobles, ciutats, vies de comunicació...

Als llocs poc poblats, com les zones polars, els deserts o les terres d'alta muntanya, l'acció dels grups humans sobre el medi natural ha estat menor.

1. Climes de la Terra

- **1.1. ZONES CLIMÀTIQUES DE LA TERRA**
- La combinació dels elements del clima (temperatura, humitat, pressió, vents i precipitacions) i els factors climàtics (latitud, altitud i distància del mar) donen, com a resultat, diferents climes a la Terra.
- Si triem la temperatura com a element principal del clima, la Terra es divideix en les tres zones climàtiques següents:
- **Zona de climes càlids**
- La zona de climes càlids es troba situada aproximadament entre el Tròpic de Càncer i el Tròpic de Capricorn.
- Aquesta zona de la Terra, també anomenada zona intertropical, és la que rep la màxima insolació i això n'explica les temperatures elevades. A la zona intertropical no hi ha pròpiament hivern perquè la temperatura mitjana del mes més fred és superior als 18°C.
- Si tenim en compte, a més, les precipitacions i la latitud, a la zona intertropical s'hi diferencien tres climes: equatorial, tropical i desèrtic.

- **Zones de climes temperats**

- Les zones de climes temperats s'estenen, als dos hemisferis, des de la zona de climes càlids fins a les zones de climes freds.

- La superfície dels territoris de climes temperats és més gran a l'hemisferi nord que a l'hemisferi sud.

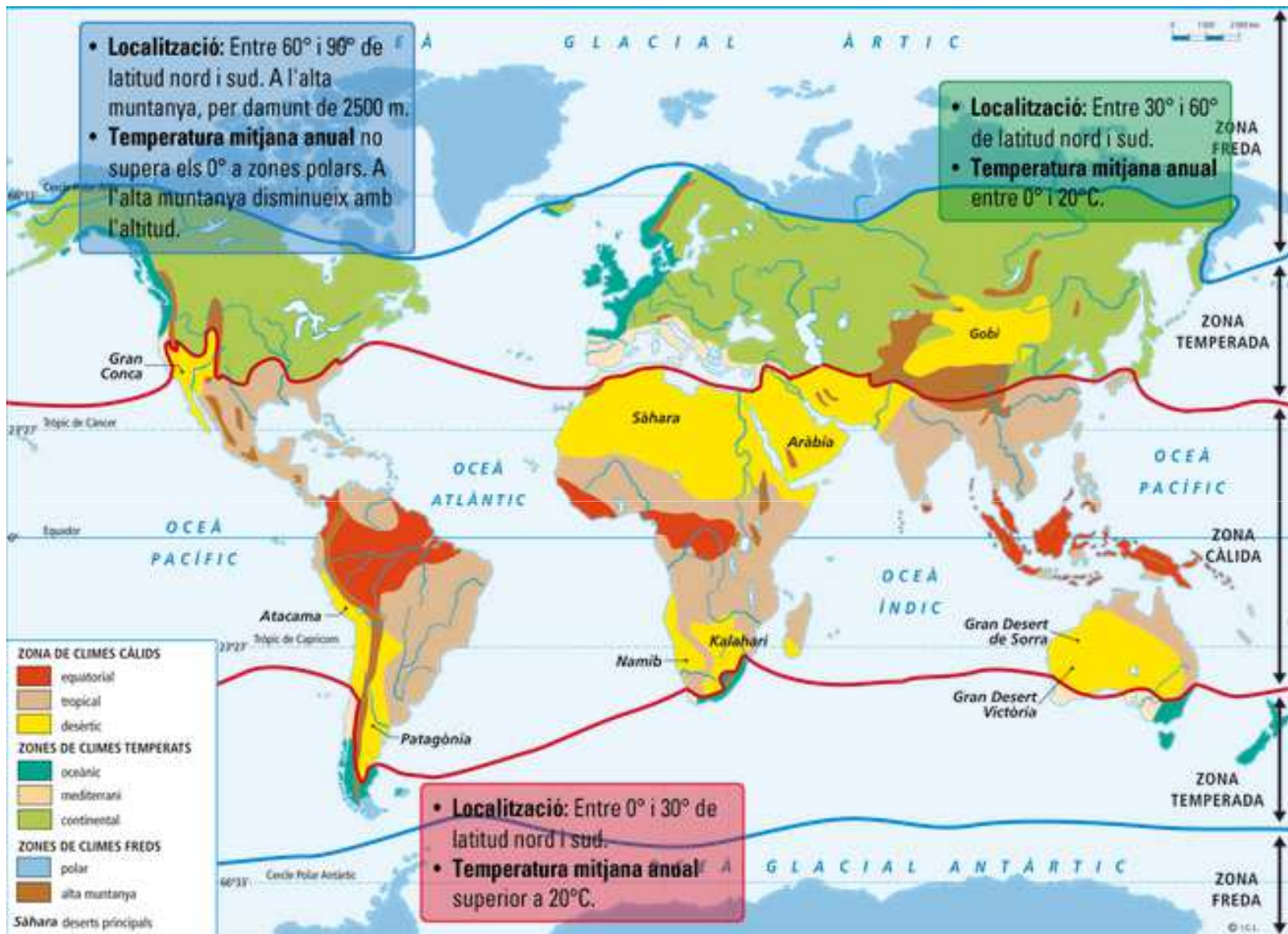
- Segons la latitud, l'altitud i la proximitat al mar, les zones temperades presenten també diversitat climàtica. En general, s'hi distingeixen tres climes: oceànic, mediterrani i continental.

- Els climes temperats tenen en comú l'existència de quatre estacions: una estació hivernal(freda) i una altra d'estival (calorosa) i, entre aquestes, dues estacions intermèdies (primavera i tardor).

- **Zones de climes freds**

- Les zones de climes freds comprenen les àrees polars i les terres d'alta muntanya situades a més de 2500 metres d'altitud.

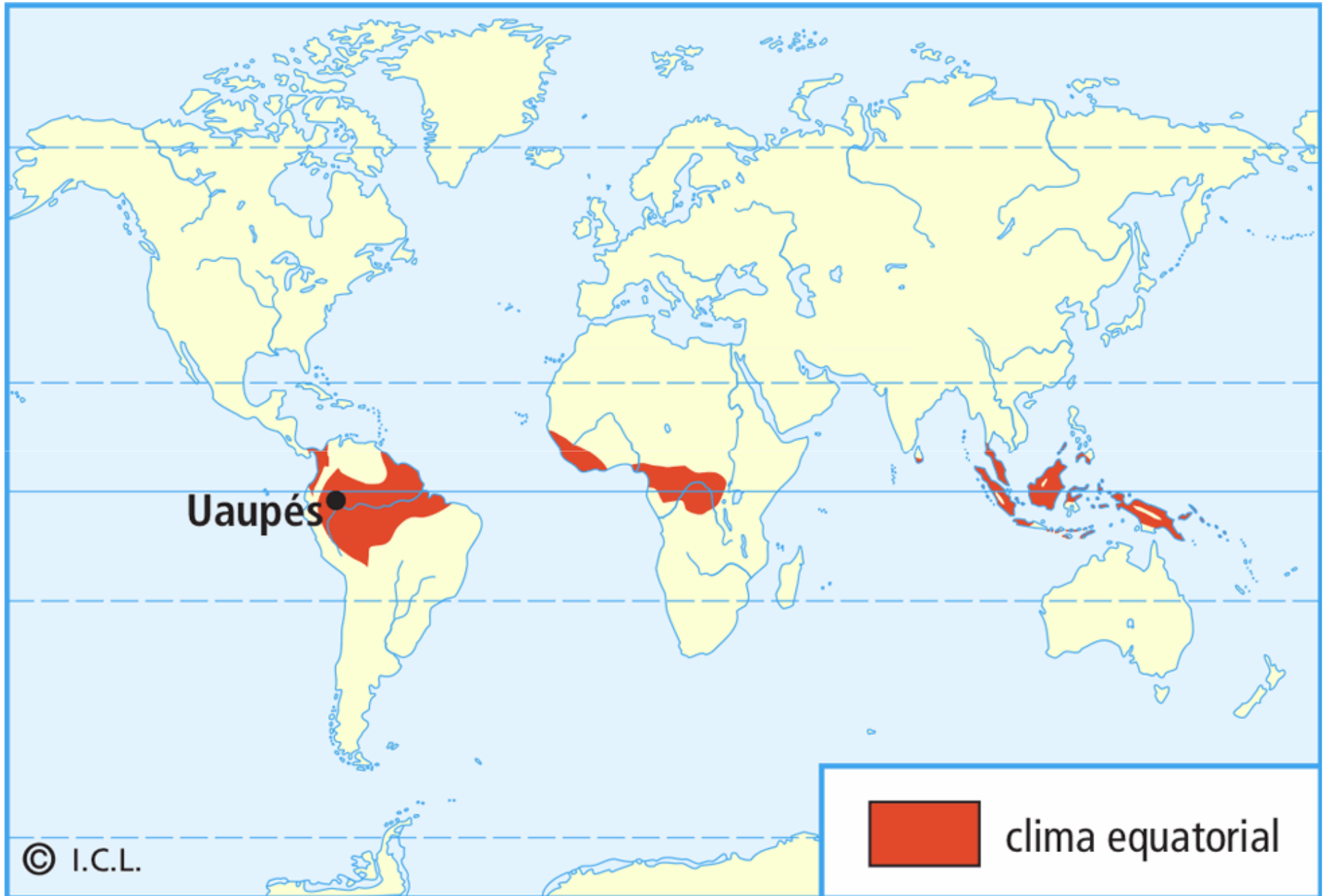
- Pel que fa als climes freds, n'hi ha dues variants: el clima polar i el clima d'alta muntanya, que es caracteritzen per la durada i el rigor dels hiverns.

2. Zona càlida: paisatge equatorial

- **2.1. EL PAISATGE EQUATORIAL**

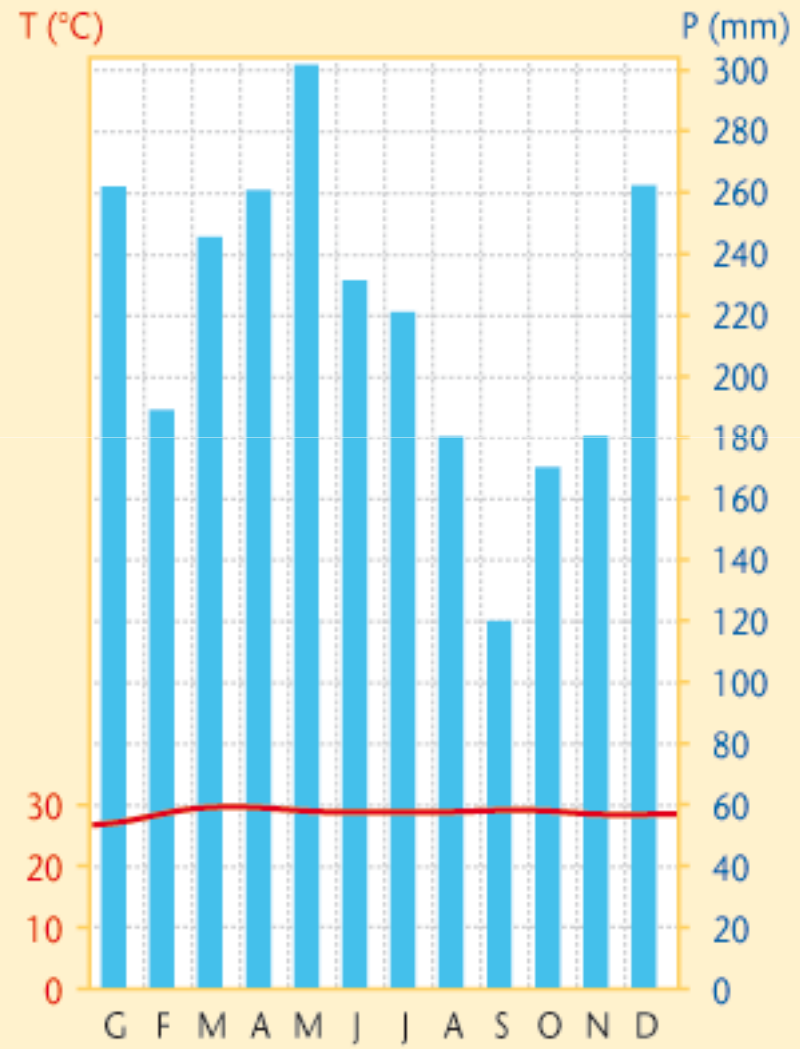
- Àmbit del clima equatorial.
- El paisatge equatorial es troba en àrees del planeta situades a prop de l'equador: conca de l'Amazones (Amèrica del Sud), part d'Amèrica Central, conca del Congo i costa del golf de Guinea (Àfrica) i el Sud-est d'Àsia.
- **Clima y rius**
- A la zona de clima equatorial les temperatures sempre són molt altes (al voltant dels 25°C), i les precipitacions, molt abundants (aproximadament 2000 mm).
- A les zones equatorials l'evaporació és tan intensa i la humitat tan elevada que el lleu descens de la temperatura a la tarda fa que gairebé cada dia hi caigui una pluja torrencial que de vegades només dura uns minuts.
- Els rius equatorials són els més cabalosos i regulars de la Terra a causa de la pluviositat intensa. L'aigua de la pluja arrossega els sòls fins als rius, les aigües dels quals presenten un color terrós.

- **Vegetació**
- Les temperatures altes i les precipitacions constants afavoreixen una vegetació exuberant, amb gran abundància d'espècies vegetals. És la selva, que, quan ens referim al continent asiàtic, també anomenem jungla.
- La selva és el medi natural de més diversitat biològica del planeta. La vegetació hi creix a nivells diferents segons la necessitat de llum de les plantes. Hi abunden els arbres alts que creixen buscant la llum (alguns poden arribar a fer més de 80 m d'alçada), com també nombrosos arbustos, herbes i flors. Arran de terra, al sotabosc, l'ambient és fosc i humit.
- Alguns arbres són molt apreciats per la bellesa o per la qualitat de la fusta, com el banús o la caoba.
- A la selva, els arbres hi creixen dispersos, fet que en dificulta l'explotació; però això no ha impedit que les pistes forestals construïdes per tal de permetre el pas de les màquines taladores i dels vehicles per al transport dels troncs hi causin un gran impacte ambiental.

CLIMA EQUATORIAL

Uaupés (Brasil)

Temperatura mitjana: 26,5 °C

Precipitacions anuals: 2 674 mm

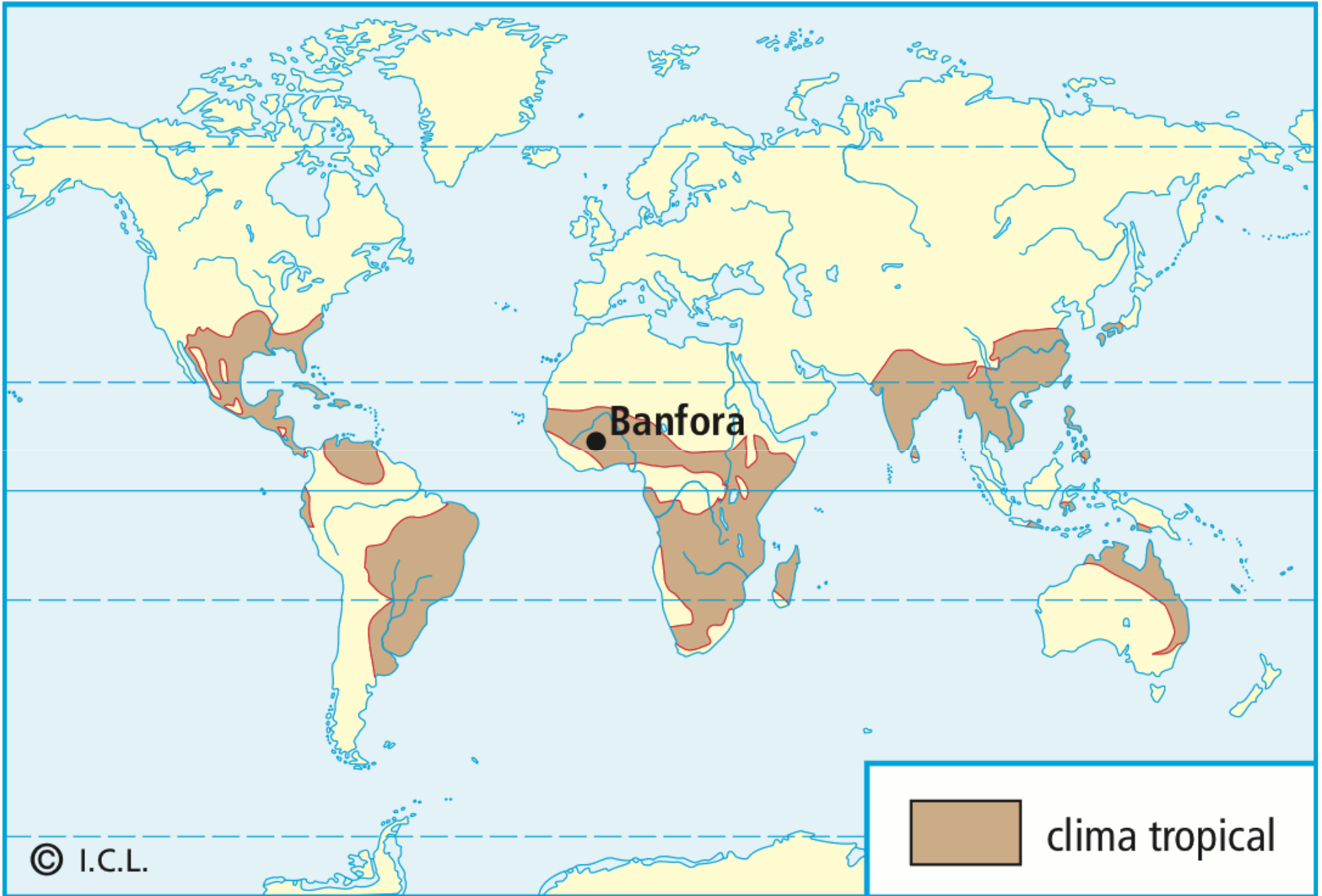
La selva amazònica és el bosc equatorial més gran del planeta.

Durant segles els colonitzadors europeus van fer talar grans superfícies de selva i al seu lloc hi situaren extenses plantacions d'arròs, de te o d'heves, tot aprofitant que les condicions climàtiques afavorien el creixement d'aquestes plantes i que en aquests països podien explotar mà d'obra barata. Plantació d'arròs a Bali, Indonèsia.

3. Zona càlida: paisatge tropical

- **3.1. EL PAISATGE TROPICAL**
- Àmbit del clima tropical.
- Al nord i al sud de la zona que ocupa el clima equatorial hi ha les zones de clima tropical: Amèrica Central i Amèrica del Sud, el centre i el sud d'Àfrica, el sud i el sud-est d'Àsia i el nord i l'est d'Austràlia.
- **Clima i rius**
- A les zones tropicals, les temperatures són altes durant tot l'any, com a la zona equatorial.
- No obstant això, les precipitacions marquen dues estacions ben diferenciades, l'estació humida, o estiu, molt plujosa, i l'estació seca, o hivern, amb una disminució important o una falta total de pluges.
- La durada de l'estació seca en un lloc de la superfície terrestre és més llarga com més gran és la distància que el separa de l'equador.
- A causa de la diferència de precipitacions durant l'any, el cabal dels rius varia notablement. Durant l'estació seca els rius gairebé no duen aigua, però a l'època de pluges experimenten grans crescudes que de vegades poden provocar inundacions.

© I.C.L.

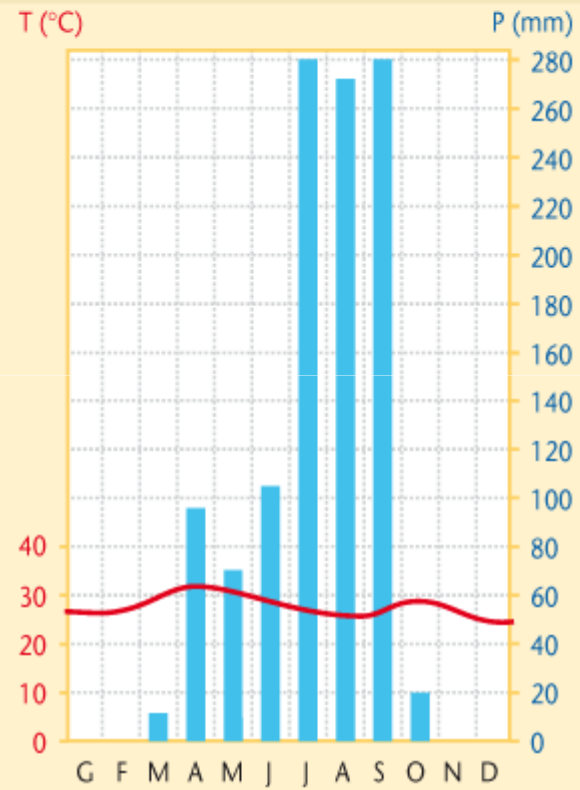

clima tropical

- **Vegetació**

- El bosc tropical és propi de les zones més properes a l'equador. La vegetació és semblant a la de la selva, però menys variada i els arbres estan més espaiats. A més, alguns arbres perden les fulles durant l'estació seca.
- Al llarg dels rius tropicals, el bosc es fa més espès i les capçades dels arbres s'ajunten i formen el bosc galeria.
- Tot i així, la vegetació més característica de la zona tropical és la sabana, formada principalment per herba i arbustos. Hi ha pocs arbres i es troben en grups petits o dispersos enmig de la plana.
- Durant l'estació humida la vegetació és verda i frondosa, però quan arriba l'estació seca les plantes estan músties i molt seques, i això fa que els incendis hi siguin freqüents.
- A mesura que ens allunyem de l'equador, com que l'estació de les pluges és cada vegada més curta, hi creix una vegetació més pobra, de fulla dura i matolls espinosos entre els quals hi ha zones de sòl nu. En aquests casos la sabana ha donat pas a l'estepa.

CLIMA TROPICAL Banfora (Burkina Faso)

Temperatura mitjana: 27 °C

Precipitacions anuals: 1 100 mm

- **Fauna**
- Al bosc tropical hi ha una gran varietat d'ocells, i també papallones, vespes i ratapinyades.
- A la sabana, atesa l'abundància d'herba alta i arbustos, hi viuen molts animals herbívors (elefants, rinoceronts, gaseles, zebres, antílops...) i els seus predadors (lleons, hienes, guepards...).
- **3.2. ELS HABITANTS DE LA SABANA**
- Alguns pobles indígenes de la sabana, com els massai i els mara (Kenya), són pastors i practiquen una ramaderia extensiva, malgrat que l'aridesa de l'estació seca i el retard de les pluges poden portar dificultats als seus ramats i provocar fams.
- Altres pobles de la sabana són agricultors. Els grups humans que combinen l'agricultura amb la ramaderia viuen en poblats estables i practiquen la rotació dels conreus.
- **Les plantacions**
- A les zones tropicals, al costat de l'agricultura tradicional hi ha plantacions molt extenses dedicades a conreus de cacau, cafè, canya de sucre, te, tabac, pinya, etc. Aquestes plantacions generalment pertanyen a companyies estrangeres, les quals fan servir mà d'obra del país i venen els productes que conreen als països rics.

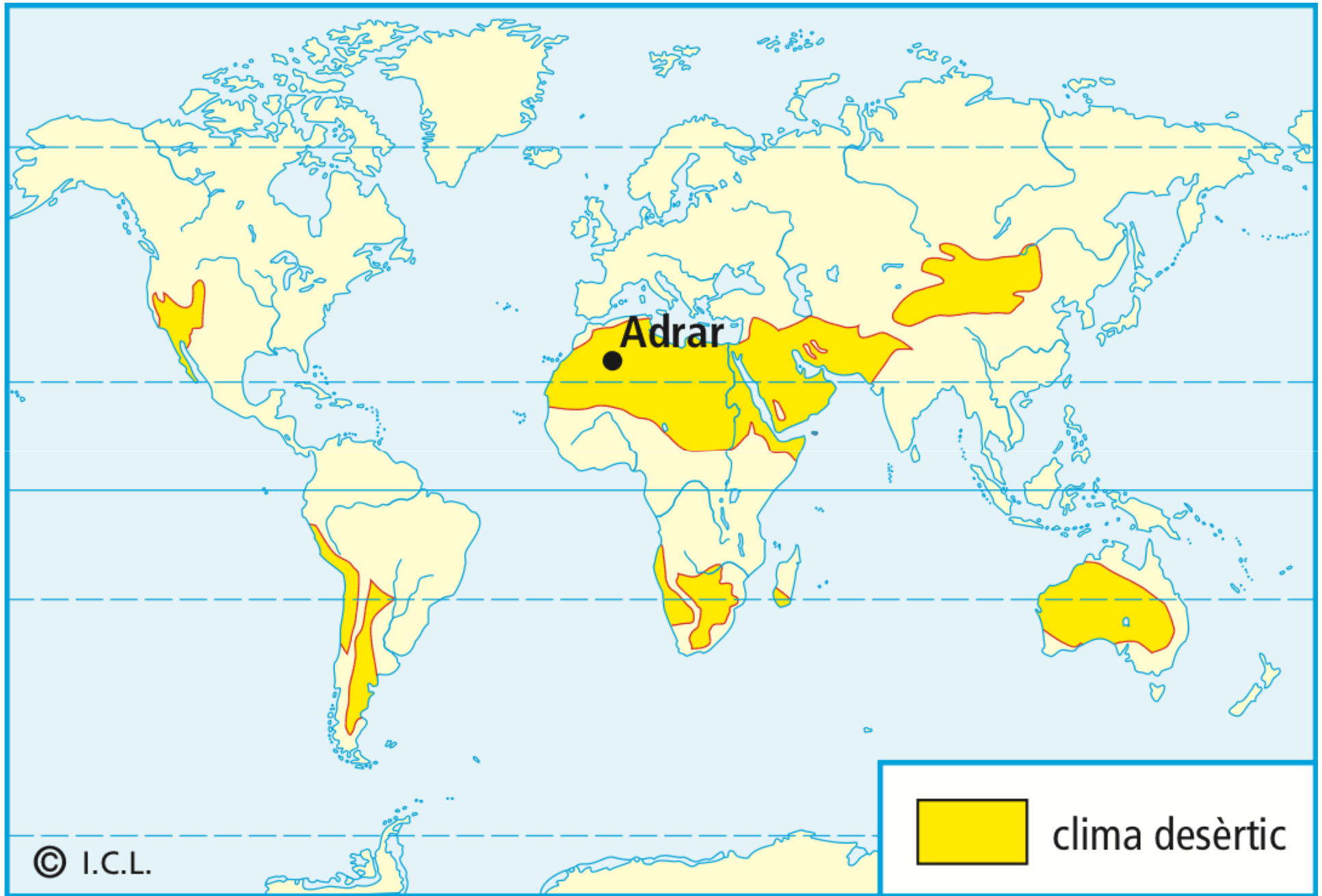
Al bosc tropical els arbres hi creixen espaiats entre sí. A mesura que ens allunyem de l'equador, les pluges disminueixen i el bosc comença a desaparèixer.

Les extenses plantacions, a les mans de companyies estrangeres, van modificar profundament el paisatge tradicional. Per exportar la producció, aquestes companyies van construir extenses xarxes de ferrocarril i grans ports comercials (Brasil.).

4. Zona càlida: paisatge desèrtic

- **4.1. EL PAISATGE DESÈRTIC CÀLID**
- Àmbit del clima desèrtic.
- Clima desèrtic, Adrar (Algèria).
- Els deserts càlids es troben situats al voltant dels tròpics, al costat dels corrents marins freds i en zones continentals allunyades de la influència del mar.
- L'activitat geològica, el vent i l'altitud donen lloc a diferents tipus de desert: els de sorra i els pedregosos.
- **Clima**
- Als deserts, les temperatures hi són molt altes durant tot l'any. A més, s'hi donen unes grans oscil·lacions tèrmiques entre el dia (molt calorós) i la nit (freda). Les pluges hi són escasses (inferiors a 250 mm anuals) i irregulars, ja que es concentren en alguns mesos de l'any.
- A més, als deserts la sequedat de l'aire és extrema (la humitat màxima de l'aire acostuma a ser del 50% i de vegades només hi arriba al 20%). L'aire sec té una gran capacitat d'evaporació, resseca la terra i absorbeix molt ràpidament l'aigua de la pluja.

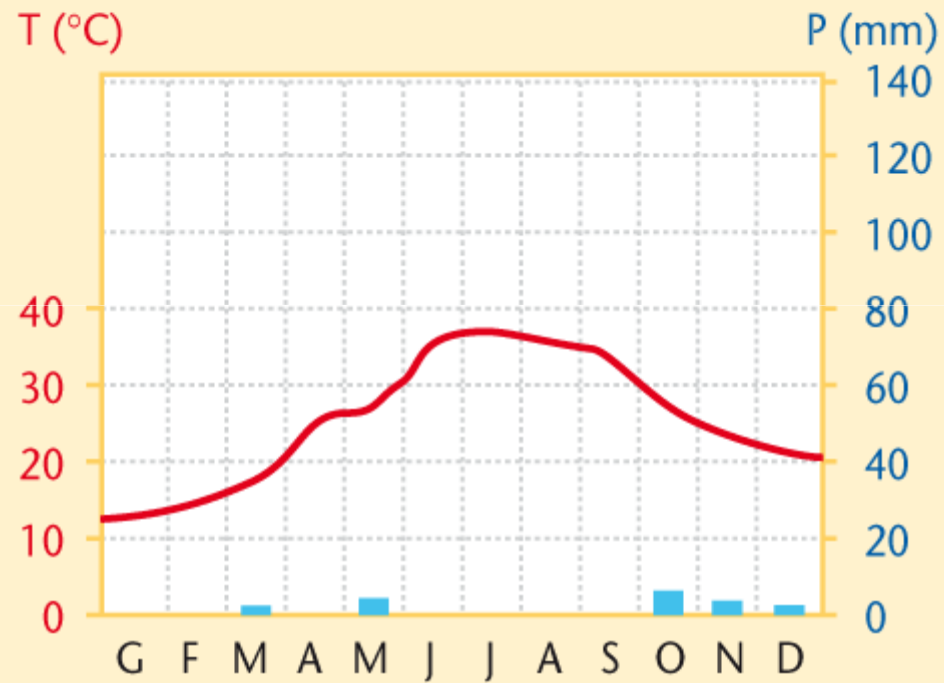

Adrar

clima desèrtic

CLIMA DESÈRTIC Adrar (Algèria)

Temperatura mitjana: 25 °C

Precipitacions anuals: 16 mm

- **Cursos d'aigua**
- Als deserts càlids, a causa de l'escassetat de precipitacions i de la sequedat de l'aire, que permet l'evaporació de l'aigua amb rapidesa, no hi ha cursos d'aigua permanents.
- En alguns deserts s'hi poden trobar *wadis*, és a dir, cursos d'aigua que resten secs la major part de l'any i que només porten aigua quan plou.
- **Vegetació i fauna**
- Als deserts a penes hi viuen algunes plantes que han aconseguit adaptar-se a les dures condicions climàtiques. Sense aigua i sense vegetació, també són escassos els animals que viuen al desert.

Les dificultats de viure a zones desèrtiques s'han pogut superar, però només als països on el petroli ha permès finançar tècniques noves i nous materials de construcció i de confort (Dubai, Emirats Àrabs Units).

- **4.2. ELS HABITANTS DEL DESERT**

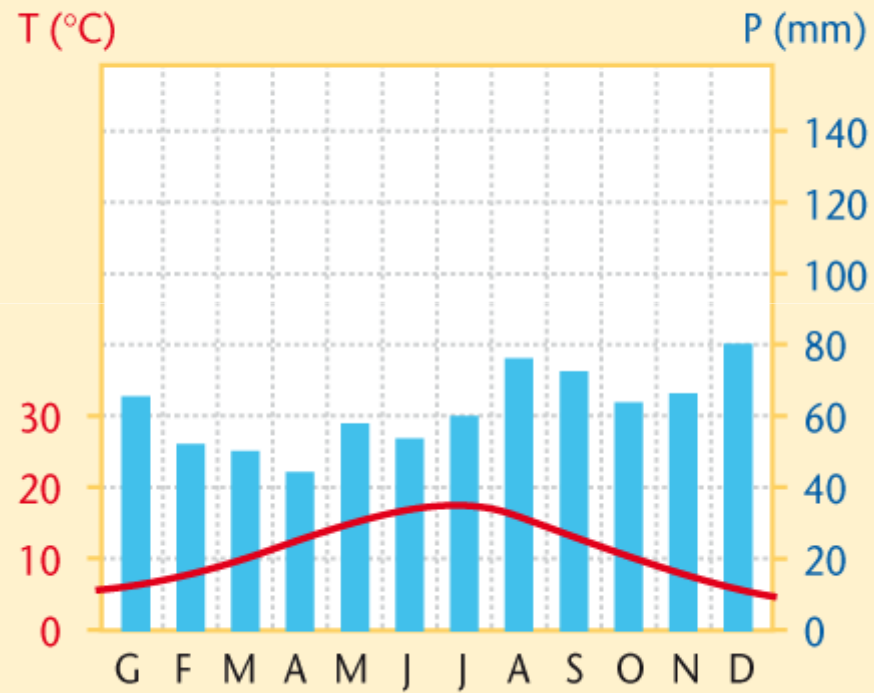
- Als oasis, la vegetació arbòria protegeix amb la seva ombra els conreus. A la fotografia oasis de la zona desértica del Perú.
- Els deserts són zones poc poblades. Grups depastors nòmades viuen a les seves zones limítrofes, on els ramats de cabres i camells pasturen en estepes pobres. Aquests pastors nòmades es desplacen a la recerca d'indrets on hagi plogut i on es troben pous d'aigua.
- La població sedentària dels deserts viu a la rodalia dels oasis, unes poques zones d'extensió variada on hi ha aigua procedent de corrents subter-ranis que afloren a la superfície a través de deus i pous.
- Hi ha alguns llocs on l'aigua procedeix del desglaç de la neu de les muntanyes properes.
-

5. Zones temperades: paisatge oceànic

- **5.1. EL PAISATGE OCEÀNIC**
- Àmbit del clima oceànic.
- El paisatge oceànic es localitza entre els paral·lels 40° i 60° nord i 40° i 60° sud.
- A l'hemisferi nord, hi ocupa la costa occidental d'Europa i d'Amèrica del Nord, i a l'hemisferi sud, la costa del sud de Xile i d'Argentina, la costa sud-est d'Austràlia, Tasmània i Nova Zelanda.
- **Clima i rius**
- Les zones de clima oceànic es troben situades a les franges costaneres i es veuen afectades per vents de l'oest, que, quan passen sobre els oceans, evaporen molta aigua. Quan entren en contacte amb la terra l'aigua que transporten produeix pluges suaus i persistents.
- L'acció de l'oceà suavitzava les temperatures, de manera que no són gaire rigoroses (ni molt baixes, ni molt altes) i presenten poques diferències entre les estacions.
- Els rius oceànics tenen un cabal abundant i regular durant tot l'any a causa de les pluges contínues.

CLIMA OCEÀNIC Dublín (Irlanda)

Temperatura mitjana: 9,5 °C

Precipitacions anuals: 750 mm

- **Vegetació**
- Les temperatures suaus i les pluges constants permeten que als paisatges oceànics hi creixin boscos de fulla caduca, formats per roures, castanyers, faigs... Aquests arbres perden les fulles quan comença el fred.
- El sotabosc està format per arbres petits, arbustos i formacions herbàcies.
- Quan en una zona hi ha boires persistents, la humitat és molt alta o els vents són molt violents, en comptes de bosc hi creix una vegetació de matoll espinós anomenada landa.
- La formació vegetal més característica del paisatge oceànic és el prat, que sorgeix després de la tala dels boscos. Els prats troben en el clima oceànic unes condicions òptimes per al creixement (molta humitat i temperatures suaus) i proporcionen una alimentació natural al bestiar.
-

Al bosc oceànic, la putrefacció de les fulles que han caigut dels arbres quan comença l'hivern contribueix a fer que els sòls siguin rics en matèria orgànica i, per tant, molt fèrtils (Estats Units).

L'arquitectura tradicional de molts països del nord-oest d'Europa reflecteix la influència del clima plujós i ventós, com les teulades que eviten de retenir les pluges (Bruges, Bèlgica).

- **Fauna**

- Als boscos de fulla caduca hi viuen mamífers (óssos, guineus, senglars...) i diversos ocells. A les landes hi habiten petits rosegadors, com ratolins i talps, i un gran nombre d'ocells.

- **5.2. LA RELACIÓ DELS GRUPS HUMANS AMB EL MEDI**

- Les zones de clima oceànic presenten diverses formes de paisatge segons el grau d'ocupació humana.
- A l'Europa occidental, la regió atlàntica coincideix amb una àrea molt poblada, amb grans ciutats i zones industrials importants. Els boscos, tot i ser-hi abundants, han deixat pas a prats per al bestiar o a camps de blat de moro, patates...
- La costa occidental d'Amèrica del Nord i el sud de Xile i d'Argentina, són àrees relativament poc poblades, en les quals hi ha abundància de boscos, encara poc explotats.
- A Austràlia, Tasmània i Nova Zelanda, l'herba hi és molt abundant i permet la ramaderia extensiva de bovins i ovins.

-

6. Zones temperades: paisatge mediterrani

- **6.1. EL PAISATGE MEDITERRANI**

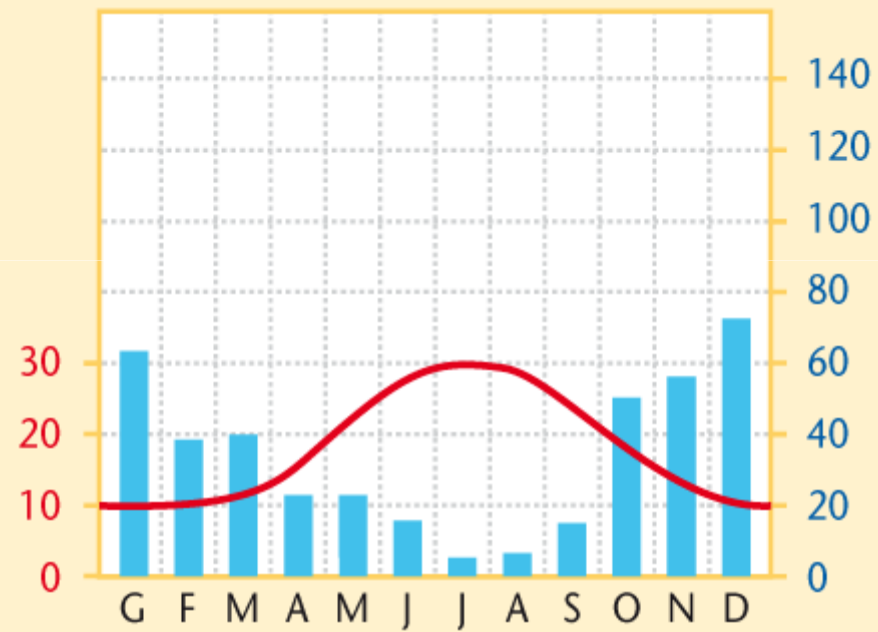
- Àmbit del clima mediterrani.
- Clima mediterrani, Atenes (Grècia).
- El paisatge mediterrani es localitza a zones costaneres de la conca del mar Mediterrani, a la costa de Califòrnia (Estats Units), a la costa central de Xile, a Sud-àfrica i al sud i el sud-oest d'Austràlia.
- **Clima i rius**
- El clima mediterrani es caracteritza per la calor i la sequera dels estius, molt afectats per les masses d'aire calent subtropical. Els hiverns hi són suaus, a causa, fonamentalment, de l'acció moderadora del mar.
- Els mínims de pluja es donen a l'estiu. Durant la tardor, les precipitacions hi són abundants i fins i tot torrencials.
- Els rius del medi mediterrani tenen el cabal escàs i irregular, a causa de les diferències estacionals que, de manera característica, es produeixen en les precipitacions.
- A l'estiu els rius porten poca aigua, alguns fins i tot s'assequen. Després d'un estiu sec, és habitual que una tempesta provoqui riuades i inundacions.

CLIMA MEDITERRANI Atenes (Grècia)

T (°C)

P (mm)

Temperatura mitjana: 18 °C

Precipitacions anuals: 402 mm

- **Vegetació i fauna**

- Els boscos mediterranis estan formats per arbres de fulla perenne (pins, alzines...). Són arbres baixos, de tronc llenyós i amb fulles petites, dures o cobertes de pèl que les protegeix de la calor i n'evita una evaporació excessiva.
- Per sota d'aquests boscos se sol desenvolupar un matoll espinós de fulla petita.
- Quan la tala, la pastura o els incendis fan desaparèixer el bosc, hi creix un matollar molt espès: la màquia i la garriga.
- En el paisatge mediterrani no hi viuen grans mamífers. Hi abunden els ratolins de camp, alguns tipus de serps i altres rèptils, com també nombrosos insectes.

La garriga està formada per formacions arbustives adaptades a la sequedat (Castelló, Comunitat Valenciana).

La màquia està formada per arbres i arbustos de poca

Bosc mediterrani format principalment per pins i matollar espinós (Cadis, Andalusia).

Les terres del litoral mediterrani, a causa del clima i el ric patrimoni

- **6.2. LA RELACIÓ DELS GRUPS HUMANS AMB EL MEDI**

- Durant segles, les pluges torrencials han arrossegat una gran quantitat de materials que s'han anat dipositant als litorals i al fons de les valls fins a formar planes. Aquestes planes tenen poca extensió, però són terrenys molt fèrtils i molt aptes per a l'agricultura.
- Allà on el relleu és abrupte, els sòls són pobres i l'aigua és escassa, els conreus són els propis del secà: cereals, vinya i olivera. La ramaderia dominant és l'ovina.
- El regadiu ha afavorit el desenvolupament d'una agricultura intensiva, i la construcció de canals i d'embassaments ha facilitat els conreus d'horta (verdures i fruites). Els hiverns suaus han permès conrear-hi arròs, cotó i cítrics.
- La construcció d'hivernacles hi ha consolidat una agricultura d'alt rendiment (hortalisses i fruites, i també flors i plantes ornamentals).

7. Zones temperades: paisatge continental

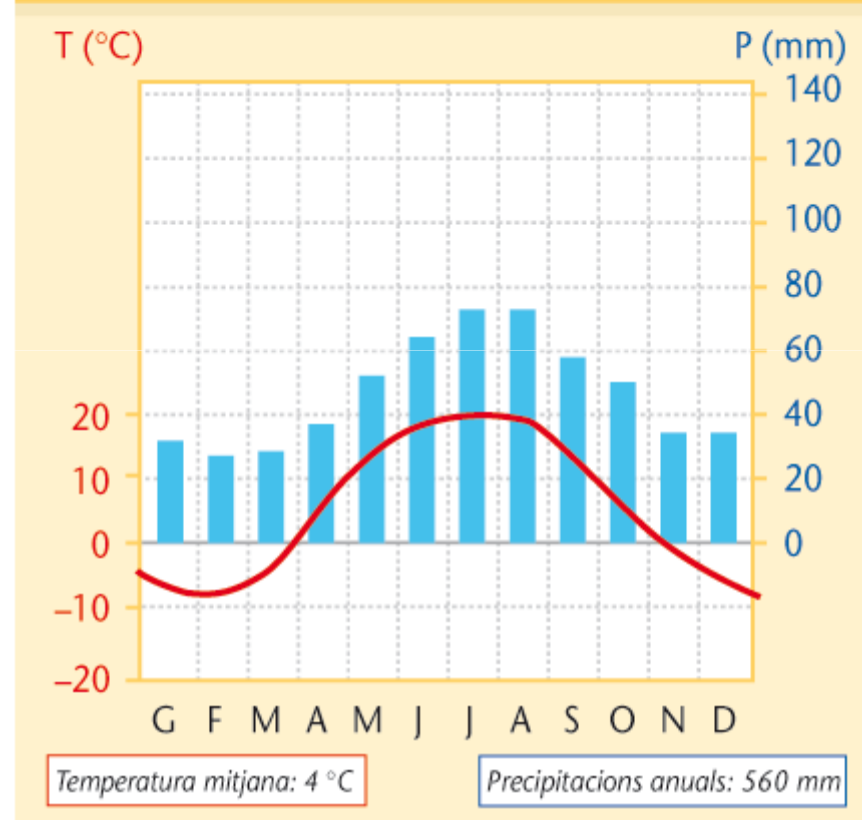
- **7.1. EL PAISATGE CONTINENTAL**
- Àmbit del clima continental.
- Clima continental, Moscou (Rússia).
- El paisatge continental es localitza a l'Europa central i oriental, a la major part de la zona temperada d'Àsia i a l'Amèrica del Nord.

- **Clima i rius**

- Les regions interiors dels continents, com que no reben la influència reguladora del mar, presenten temperatures extremes (s'escalfen molt a l'estiu i es refreden molt a l'hivern) i precipitacions escasses, que es concentren principalment en els mesos d'estiu.
- Els hiverns acostumen a ser molt secs, si bé a les zones més properes al mar hi poden caure algunes precipitacions, poc importants. A l'estiu, el rescalfament del terra i de l'aire provoca temperatures molt altes.
- Malgrat l'escassetat de precipitacions, el cabal dels rius és considerable perquè recullen l'aigua de les grans planes per on circulen, i així es produeixen conques fluvials amb una gran superfície.
- A l'hivern, molts rius del clima continental es glacen i, quan comença el desglaç, a la primavera, poden provocar crescudes i inundacions (conca del Mississipí-Missouri).

CLIMA CONTINENTAL Moscou (Rússia)

Clima continental, Moscou (Rússia).

Normalment, el paisatge de la taigà té un aspecte gris, ombrívol i monòton perquè els arbres hi creixen molt junts entre ells per protegir-se dels forts vents (Finlàndia).

El paisatge d'estepa està format per planes molt grans on creixen herbes baixes que serveixen d'aliment al bestiar (Mongòlia).

- **Vegetació**
- Les condicions climàtiques originen dos tipus bàsics de paisatge natural: la taigà i l'estepa.
- A les zones situades més al nord, on els estius són menys calorosos, s'hi estén el bosc de coníferes o taigà, integrat per pins, avets, làrixs o bedolls.
- Aquests arbres reben el nom de coníferes perquè els seus fruits, les pinyes, tenen forma de con.
- Les arrels d'aquests arbres són llargues i poc profundes. Gràcies a aquesta característica poden aprofitar millor els nutrients de les fulles i les restes vegetals que cauen al terra, ja que els sòls de la taigà són pobres.
- Les coníferes s'adapten a les dures condicions climàtiques del lloc on viuen. Llevat dels bedolls, aquests arbres tenen fulles verdes durant tot l'any.
- Més al sud, a llocs on les temperatures durant l'estiu són altes i les precipitacions hi són escasses, la taigà dóna pas a extenses zones d'herba: les estepes o praderies.

- **Fauna**
- La fauna més característica que viu als boscos de coníferes està formada, entre altres animals, per cérvols, ants, esquirols i llebres muntanyeses.
- **7.2. LA RELACIÓ DELS GRUPS HUMANS AMB EL MEDI**
- Els arbres de la taigà s'utilitzen per a la fabricació de cel·lulosa, que després es transformarà en paper.
- Els paisatges de l'estepa o praderia són grans planes, de sòls generalment profunds i fèrtils, que suporten hiverns molt rigorosos i estius molt càlids.
- Aquestes zones estepàries són llocs molt adequats per al desenvolupament de l'amaderia i per al conreu extensiu de cereals, perquè són camps molt fèrtils i, a més, molt plans, fet que permet la utilització de maquinària agrícola per treballar la terra.

A les terres de clima continental hi coexisteixen l'agricultura amb la ramaderia (Polònia).

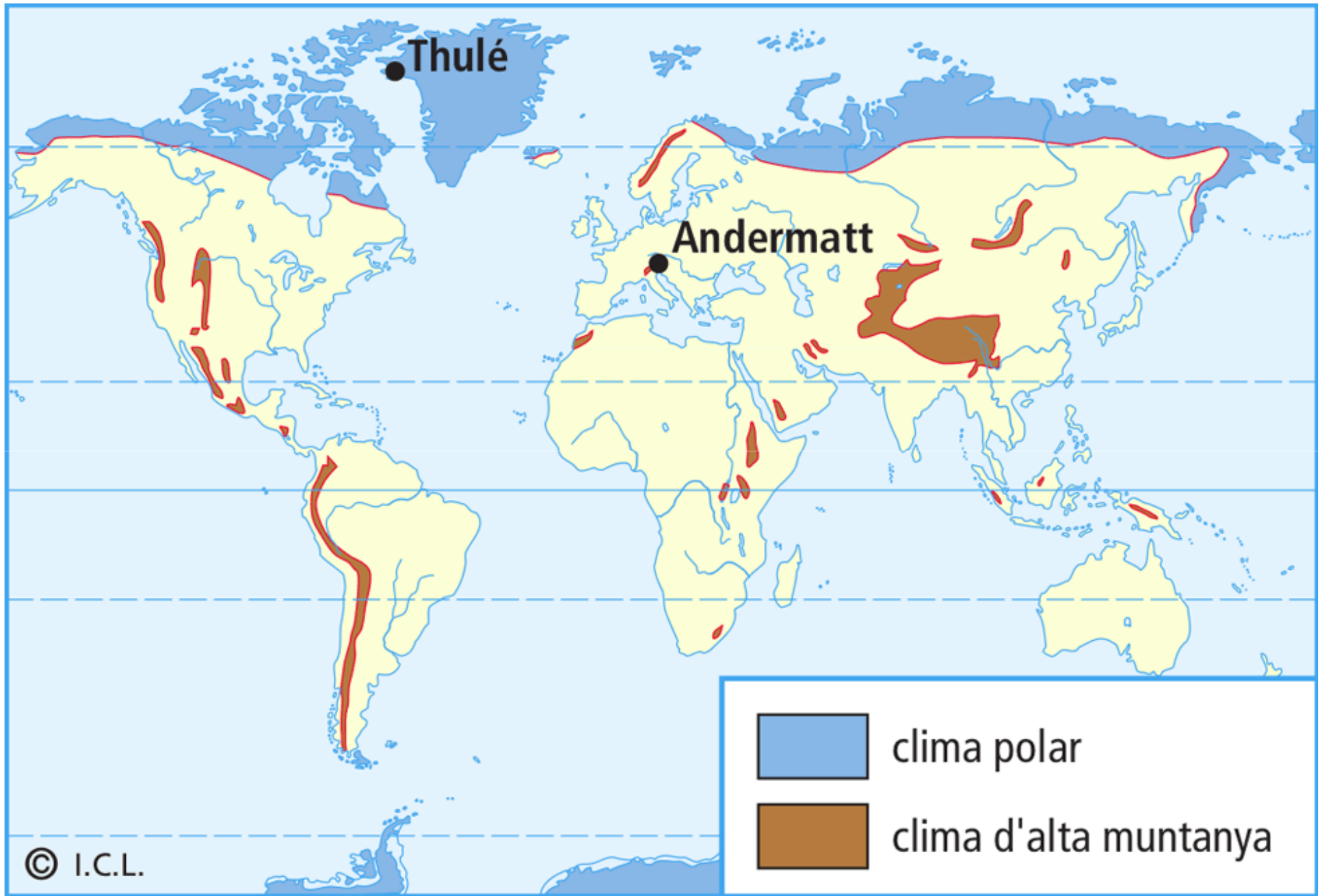

El caràcter pla de les estepes de la Pampa argentina i de les praderies dels Estats Units n'afavoreix la utilització per a la ramaderia extensiva. De vegades també s'hi conreen cereals. A causa de les seves grans dimensions, s'hi fan servir avionetes per a la sembra i altres tasques agrícoles (Minnesota, EUA).

8. Zones fredes: paisatge polar i paisatge d'alta muntanya

• 8.1. EL PAISATGE POLAR

- Àmbit dels climes polar i d'alta muntanya.
- Les zones polars es troben als extrems de la Terra: al nord del cercle polar àrtic i al sud del cercle polar antàrtic. Són dues de les zones més fredes del planeta perquè els raigs del sol hi arriben molt inclinats i la insolació és mínima.
- Les temperatures són molt baixes, normalment inferiors als 0°C, i hi poden arribar fins als -40°C. Només a l'estiu les temperatures superen els 10°C. La pluja hi és pràcticament inexistent i les poques precipitacions que s'hi registren es produeixen en forma de neu. Per això el paisatge polar apareix gairebé sempre cobert per un mantell espès de glaç i per aquesta raó es parla de deserts freds.
- Durant l'estiu, la terra lliure de glaç es cobreix de molsa, líquens i flors petites, que contrasten amb el blanc hivernal. Aquesta vegetació és la tundra, i només creix al nord d'Amèrica, Europa i Àsia.
- A la tundra s'hi alimenten alguns animals, com ara óssos i rens. Tot i així, el subsòl es manté permanentment glaçat i impedeix que hi creixi cap arbre.
- En contrast amb el cel habitualment gris, els pobles de les latituds fredes acostumen a pintar les cases amb colors alegres i vistosos (Grenlàndia).
- A les zones més properes als pols, el sòl, sempre glaçat, impedeix l'existència de vegetació.

Thulé

Andermatt

clima polar

clima d'alta muntanya

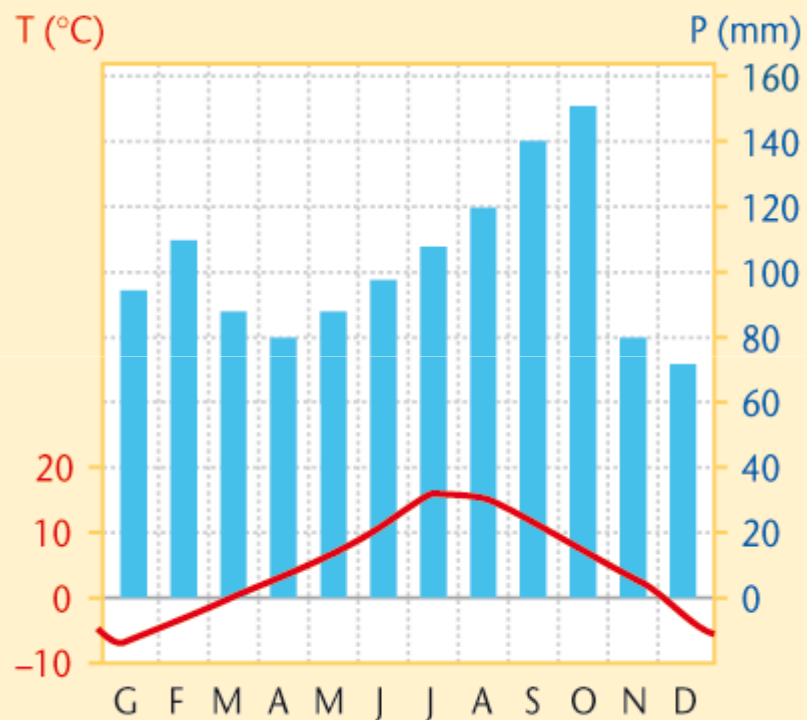
- **Els habitants del fred**
- Tradicionalment la tundra d'Amèrica ha estat habitada pels esquimals, pobles caçadors i pescadors. Al nord de la península Escandinava hi viuen els lapons, dedicats a la pastura de ramats de rens.
- La vida d'aquests pobles ha canviat molt amb la introducció de tecnologia moderna i amb la facilitat de les comunicacions; a més, a les zones polars s'hi exploten recursos minerals, entre d'altres, el petroli.

- **8.2. EL PAISATGE D'ALTA MUNTANYA**

- Les zones d'alta muntanya, amb altituds superiors als 2500 m, tenen característiques pròpies dels climes freds.
- A les zones d'alta muntanya, les temperatures són baixes durant tot l'any a causa de l'altitud.
- Les precipitacions hi són abundants, però van disminuint de manera progressiva, a mesura que els núvols pugen pels vessants de la muntanya i hi descarreguen la humitat. Als cims de les muntanyes més altes les precipitacions es produeixen generalment en forma de neu.
- La vegetació d'alta muntanya varia segons tres factors: la latitud, l'altitud i l'orientació. Però en tots els casos la vegetació es disposa en estatges de diferent altitud.

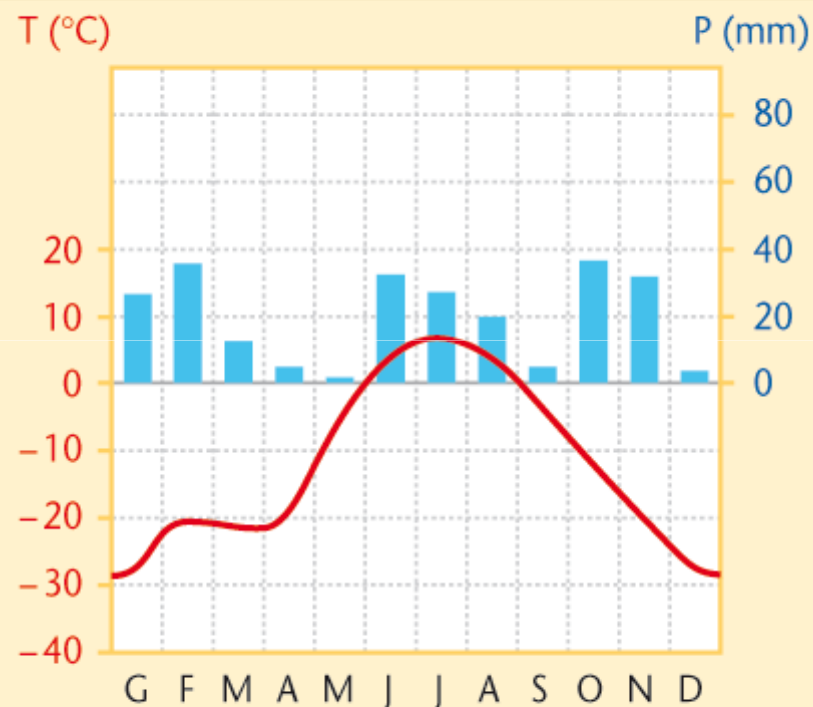
CLIMA D'ALTA MUNTANYA Andermatt (Suïssa)

Temperatura mitjana: 3 °C

Precipitacions anuals: 1 212 mm

CLIMA POLAR Thulé (Grenlàndia)

Temperatura mitjana: -12 °C

Precipitacions anuals: 104 mm

- **Els habitants de l'alta muntanya**

- Els habitants de l'alta muntanya es dediquen a la ramaderia i a l'explotació del bosc o a la producció d'energia hidroelèctrica, perquè l'abundància de rius i llacs i l'estretor de les valls afavoreixen la construcció de pantans. L'agricultura es concentra al fons de les valls.
- En aquestes zones s'hi fan també activitats turístiques com els esports de neu, l'alpinisme, el trekking, etc., que comporten el millorament de les comunicacions, l'augment de la construcció i l'augment de la població.